

Kildelandet kan kræve, at betingelserne for anvendelsen af artikel 1 bekræftes ved forelæggelse af en attest. Hvis denne attest ikke forligger ved betalingen af renter eller royalties, kan landet opkræve kildeskatt af beløbet.

Hvis et land har opkrævet kildeskatt af renter eller royalties, som er omfattet af artikel 1, skal kildeskatten efter ansøgning tilbagebetales. Et land skal give mulighed for, at ansøgning herom kan indsendes i op til 2 år efter opkrævningen, og det skal foretage tilbagebetaling senest et år efter modtagelsen af ansøgning og de bekræftende oplysninger, som den med rimelighed kan forlange. I givet fald skal tilbagebetalingen forrentes med samme rente, som landet giver ved tilbagebetaling af dets egne skatter i tilsvarende sager.

Artikel 2 definerer udtrykkene renter og royalties, for så vidt angår anvendelsen af dette direktiv.

Renter betyder indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder ret til andel i skyldners fortjeneste eller ikke, og især indkomst af gældsbeviser og indkomst af obligationer og forskrivninger, herunder gevinster, der knytter sig til sådanne værdipapirer. Strafillæg ved for sen betaling skal ikke anses som renter.

Royalties betyder betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og software, patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring. Royalties omfatter desuden også betalinger for anvendelsen af eller retten til at anvende industriel, kommercielt eller videnskabeligt udstyr.

Artikel 3 afgrænser først de selskaber, der er omfattet af direktivet. I et bilag til direktivet er for hver medlemsstat nævnt de selskabstyper der er omfattet. For Danmarks vedkommende er det aktieselskaber og anpartsselskaber.

Som nævnt nedenfor skal der efter tre års forløb tages stilling til en udvidelse af direktivet til at omfatte andre selskaber og foretagender, jf. artikel 8.

Direktivet omfatter kun et selskab, som er hjemmehørende i en medlemsstat, under forudsætning af at det ikke efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en stat uden for EU.

Direktivet gælder kun for et selskab, hvis det uden fritagelse er omfattet af den generelle selskabsskatt i det land, hvor det er hjemmehørende, eller en identisk eller tilsvarende skatt, som indføres efterfølgende. Ar-

tikel 3 opregner de enkelte medlemsstaters generelle selskabsskatt.

Artikel 3 definerer derefter begrebet »associeret selskab«. Direktivet gælder kun betaling fra et selskab til et andet selskab, hvis som minimum

- det betalende selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det modtagende selskab,
- det modtagende selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det betalende selskab, eller
- et tredje selskab ejer mindst 25 pct. af kapitalen i såvel det betalende og det modtagende selskab.

Kapitalandelene må kun angå selskaber, der er hjemmehørende i medlemsstater. Medlemsstaterne kan erstatte kriteriet om andel i kapital med andel i stemmerettigheder.

Artikel 3 definerer endelig »fast driftssted« som et fast forretningssted, hvorigennem et selskab i en medlemsstat udøver aktiviteter i en anden medlemsstat.

Artikel 4 giver en medlemsstat mulighed for ikke at anvende direktivet på betalinger, som efter dens nationale regler behandles som udlodning af udbytte eller som tilbagebetaling af kapital, eller på betalinger fra gældsfordringer, som indebærer ret til andel i debtors fortjeneste, eller på betalinger fra gældsfordringer, som berettiger fordringshaver til at ombytte retten til renter med andel i debtors fortjeneste, eller på betalinger fra gældsfordringer, som ikke skal tilbagebetales eller tilbagebetales senere end 50 år efter udstedelsen.

Hvis den særlige forbindelse mellem det betalende selskab og det modtagende selskab har bevirket, at størrelsen af de aftalte renter eller royalties, overstiger det beløb, som uafhængige parter ville aftale, skal direktivets artikler kun anvendes på sidstnævnte del af betalingerne.

Efter *artikel 5* kan en medlemsstat undlade at anvende direktivet i tilfælde af svig eller misbrug.

Artikel 6 giver overgangsregler for Grækenland, Portugal og Spanien, så disse lande i en periode alligevel kan opkræve kildeskatt af renter og royalties, som betales fra selskaber, der er hjemmehørende i disse lande og faste driftssteder, som er beliggende i disse lande og som er en del af et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat.

Grækenland og Portugal kan i en overgangsperiode på 8 år opkræve kildeskatt af rente- og royaltybetalinger, men skatten må ikke overstige 10 pct. af betalingens bruttobeløb i de første 4 år og derefter 5 pct.

Spanien kan i en overgangsperiode på 6 år opkræve kildeskatt af royaltybetalinger fra dette land, men